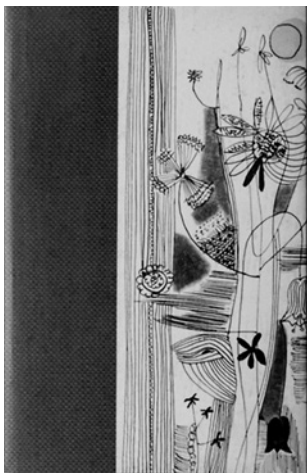

KORTÁRS OLVASATOK

HERVAY Gizella:
Reggeltől halálig,
Irodalmi Könyvkiadó,
Bukarest, 1966

„S hogy mindjárt elejét vegyem egy meglehetősen elterjedt előítéletnek, amelybe hol leplezve, hol nyíltan vegyül a férfigóg, sietek leszögezni: Hervay Gizella költészete nem *női líra*. Korántsem azért, mert. . . Hanem még ennyit se! Hiszen a világ legtermészetesebb dolga, hogy a költő, aki nyelvével megvallja egy kultúrához való tartozását, képeivel és gondolataival az egyéniségét, s ezzel együtt nemét is. Csakhogy a legögölt női lírát nem feminin vonásaiban éri marasztalás, hanem abban a költői világában, melyben a szerelmen, vágyakozáson és epekedésen, anyaságon kívül vajmi kevésre talál szót a lírai érzékenység. [...] Az egyenrangúság persze nem az efféle szerepcseréken múlik. Lényege szerint a kérdés csakis a humánium szemszögéből szemlélhető. A nő ugyanis egyenrangú ember. Az oszthatatlan emberség – hadd kanyarodjam most már vissza – közérzete és gondolatisága sugárzik Hervay Gizella új verseiből. De valóban így sugárzik, tiszta fényeiben boldogan föllélegzik az ember.”

SZÁSZ János, *Egy asszony énekel*, Igaz Szó 1967/1., 108.